02/05/2019

Η εορτή των Αγίων Πέντε Ιερομαρτύρων στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη της Διακαινησίμου 2 Μαΐου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ναούσης επί τη εορτή των Αγίων Πέντε Ιερομαρτύρων που μαρτύρησαν στον χώρο του Ιερού Ναού ενώ λειτουργούσαν το 1822.

Αυτές τις ημέρες στον Ιερό Ναό τίθεται σε προσκύνηση των πιστών η Ιερά Εικόνα της Παναγίας από την Ιερά Μονή Πέτρας Ολύμπου, κατόπιν ευλογίας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεωργίου.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Αναλυτικότερα η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἅδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιο-τῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν».

Λίγες μόλις ἡμέρες ἔχουν περά-σει ἀπό τήν Κυριακή τῆς λαμπρο-φό-ρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, ἀλλά ἡ Ἐκκλησία μας συνε-χί-ζει νά ζεῖ μέσα στή χαρά τοῦ μεγά-λου θαύματος τῆς Ἀναστά-σεως, συνεχίζει νά πανηγυρίζει τόν θρί-αμβο τοῦ Χριστοῦ ἐναντίον τοῦ διαβόλου, συνεχίζει νά ἑορ-τά-ζει τή νίκη τῆς ζωῆς ἐπί τοῦ θα-νάτου.

Ἕνα τόσο μεγάλο καί ἕνα τόσο ση-μαντικό γεγονός, ὅπως αὐτό τῆς λυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γέ---νους ἀπό τά δεσμά τῆς ἁμαρ-τί-ας, τό ὁποῖο ἐπί πολλούς αἰ-ῶνες ἀνέμε-ναν οἱ ἄνθρωποι, δέν ἐξα-ντλεῖ-ται σέ μία μόνο ἡμέρα. Ἄλ-λω-στε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δέν εἶχε ἐπίδραση μόνο στούς ἀν-θρώπους τῆς ἐποχῆς του ἀλλά καί στούς ἀνθρώπους κάθε ἐπο-χῆς.

Γι᾽ αὐτό καί ἐμεῖς σήμερα ψάλα-με, μαζί μέ τόν ἱερό ὑμνογράφο, «θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἅδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιο-τῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν». Δια-κη--ρύξαμε, δηλαδή, ὅτι ἑορτά-ζου--με τή νέκρωση τοῦ θανάτου,

τήν κατάργηση τοῦ Ἅδου καί τήν ἀρ-χή μιᾶς καινούργιας ζωῆς, τῆς αἰ-ω-νίου ζωῆς, τήν ὁποία μᾶς χά-ρι-σε ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή του.

Αὐτήν τή νέα ζωή, τήν αἰώνιο καί ἀτελεύτητο, ζοῦν καί οἱ ἐορ-τα-ζόμενοι σήμερα ἅγιοι πέντε ἱερο-μάρ-τυρες τῆς Ναούσης, οἱ ὁποῖοι σφαγιάσθηκαν μέσα στόν ἱερό αὐτό ναό τοῦ ἁγίου με-γα-λομάρτυ-ρος Γεωργίου, τήν ὥρα τῆς θείας λειτουργίας, καί ἔγιναν καί ἐκεῖ-νοι ἀπαρχή τῶν πολλῶν μαρτύ-ρων πού θυσίασαν τή ζωή τους γιά τόν Χριστό κατά τό ὁλο-καύτωμα τῆς Ναούσης στό Κιόσκι. Ἔγιναν μάρτυρες τῆς πίστεως μέ-σα στόν ναό τοῦ μεγαλομάρ-τυρος πού τι-μοῦ-σαν. Ἔγιναν μάρτυρες τοῦ Χρι-στοῦ, τήν ἀνάσταση τοῦ ὁποίου θριαμβευτικά εἶχαν πρό ὀλί-γου ὑμνήσει.

«Θανάτου ἑορτά-ζο-μεν νέκρωσιν, Ἅδου τήν καθαί-ρε-σιν», εἶχαν ψάλει. Καί δέν τό εἶχαν ψάλει μόνο μέ τά χείλη. Τό εἶχαν ψάλει καί μέ τήν ψυχή τους. Τό εἶχαν ψά-λει μέ ὅλες τους τίς αἰσθήσεις. Για-τί, ἄν δέν τό πίστευαν, δέν θά τολ-μοῦσαν νά ὑπομείνουν τό μαρ-τύ--ριο. Ἄν δέν τό πίστευαν, δέν θά τολμοῦσαν νά θυσιάσουν τή ζωή τους. Ὅμως τώρα ἤξεραν ὅτι ὁ θά-νατος γιά τόν Χριστό, δέν εἶναι θά-νατος, εἶναι ἡ ἀρχή μιᾶς νέας ζωῆς, τῆς αἰωνίου ζωῆς. Για-τί ὁ Χρι-στός νέκρωσε τόν θάνατο, για-τί ὁ Χριστός, «θανάτῳ θάνατον πα-τήσας», χάρισε στούς ἀνθρώ-πους τή δική του ζωή, πού δέν ἔχει τέ-λος ἀλλά συνεχίζεται αἰώνια στόν οὐρανό.

Ἔτσι ἔγιναν οἱ ἅγιοι πέντε ἱε-ρο-μάρτυρες τῆς Ναούσης, ὁ ἅγιος Ἰω-άννης ὁ ἐκ Πέτρας, ὁ ἅγιος Γε-ράσιμος ὁ πνευματικός, ὁ ἅγιος Δη-μήτριος ὁ σακελλάριος, καί ἄλ-λοι δύο τῶν ὁποίων τά ὀνόματα δέν τά γνωρίζουμε, θυσία γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, θυσία γιά τήν πίστη τους, καί συγχρόνως ἔγιναν πρότυπο γιά ὅλους ἐκείνους τούς Ναου-σαί-ους, οἱ ὁποῖοι, ὅταν οἱ Τοῦρ-κοι τούς συνέλαβαν καί τούς ἔφε-ραν ἐνώπιον τοῦ Λουμπούτ πα-σᾶ, ἤξεραν τί ἔπρεπε νά κάνουν. Ἤξεραν ὅτι ἔπρεπε νά φανοῦν ἀντά-ξιοι τῶν ποιμένων τους, ἀντά---ξιοι τῶν ἱερέων τους, πού εἶχαν ἀνοίξει ἤδη καί γι᾽ αὐτούς τόν δρόμο πρός τόν οὐρανό, καί νά ὁμολογήσουν τήν πί-στη τους στόν ἀναστάντα Χρι-στό.

Αὐτή τήν πίστη καλούμεθα καί ἐμεῖς νά ὁμολογοῦμε. Ὄχι μέ τόν τρόπο πού τήν ὁμολόγησαν οἱ ἅ-γιοι πέντε ἱερομάρτυρες τῆς Να-ού-σης πού τιμοῦμε σήμερα, οἱ ὁποῖοι θυσίασαν τή ζωή τους, ἀλλά μέ τή ζωή μας καί τήν πίστη μας στόν ἀναστάντα Χριστό. Γιατί ὅλοι κα-λούμεθα νά ὁμολογοῦμε τήν πί-στη μας, καθώς σήμερα ὑπάρ-χουν πολλοί πού τήν ἀμφι-σβητοῦν, ἔστω καί ἄν εἶναι οἱ ἴδιοι βα-πτι-σμένοι χριστιανοί.

Εἶναι πολ-λοί ἐκεῖνοι πού τήν ἀμφι-σβη-τοῦν μέ τή ζωή τους, μέ τίς ἐπιλογές τους, μέ τίς πράξεις τους, μέ τίς ἁμαρτίες τους καί, δυστυ-χῶς, ἐπιδιώκουν νά

παρασύ-ρουν καί ἄλλους ἀνθρώπους μα-κριά ἀπό τόν Χριστό, στόν δικό τους δρόμο τῆς ἀπιστίας καί τῆς ἀθεΐας.

Εἶναι πολλοί ἐκεῖνοι πού μᾶς προ--κα-λοῦν, ὅπως ἔκανε καί ἡ παι-δί-σκη ἐκείνη στήν αὐλή τοῦ ἀρχιε-ρέ-ως μέ τόν ἀπόστολο Πέτρο, ρω-τώντας τον ἄν ἦταν καί ἐκεῖνος μα-θητής τοῦ Χριστοῦ, καί περιμέ-νουν νά ἀκούσουν τί θά ποῦμε. Καί περιμένουν, εἴτε νά ὁμολογή-σουμε τόν Χριστό γιά νά μᾶς εἰρω-νευθοῦν καμιά φορά καί νά μᾶς χλευάσουν εἴ-τε νά τόν ἀρνηθοῦμε γιά νά ἀπο-φύ-γουμε τά σχόλιά τους.

Ἄς προ-σέξουμε, λοιπόν, καί ἄς μήν πα-ρα-συρθοῦμε ἀπό τόν φόβο καί τή δειλία καί ἀρνηθοῦμε τόν Χριστό. Ἄς ὁμολογοῦμε πάντοτε καί μέ θάρρος τήν πίστη μας, ἀκο-λου-θώ-ντας τό παράδειγμα τῶν ἁγίων πέ-ντε ἱερομαρτύρων τῆς Να-ούσης πού τιμοῦμε σήμερα, ἐκ-φράζοντας ἔτσι τήν ἀγάπη μας γιά τόν Χριστό πού θυσιάσθηκε γιά τή σωτηρία μας, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά μᾶς ἀναγνωρίσει καί Ἐκεῖνος ὡς μα-θη-τές του ἐνώπιον τοῦ Πα-τρός του, σύμφωνα μέ τήν ὑπό-σχε-σή του, καί νά μᾶς χαρίσει τήν αἰώνιο ζωή στή βασιλεία του, διά πρε-σ-βειῶν καί τῶν ἑορταζομένων ἁγίων ἱερομαρτύρων. Ἀμήν.